

[Hans Hansen (Rørby).]

afgivet, ser jeg, at Flertallet, Regeringspartierne, beklager, at Mindretallet ikke kan gaa med til Flertallets Betragtninger, og det fremføres meget stærkt, at det maa være en national Pligt for Mindretallet at følge Flertallet. Jeg maa sige, det er nye Toner, der lyder her. Det er allerede sagt heroppe fra i Dag, at den Betragtning, at Flertallet skulde kunne kalde Mindretallet, hvis det ikke følger Flertallet, for nationalt mindreværdigt, er en underlig Opfattelse. Hvis man tror, at Valget har givet et Resultat, som betyder, at Valutakontoret skal opretholdes, er det ganske klart, at det er en ærlig Sag for Flertalspartierne at fremme den Politik, de er inde paa, men det er lige saa ærligt for Mindretalspartierne, hvis de tror, at Flertallets Politik er til Skade, at holde fast ved deres Standpunkter og prøve paa at belyse den Vildfarelse, som Flertalspartierne efter deres Mening svæver i for Øjeblikket. Det, at man er i Flertal, betyder dog ikke, at man har Ret.

Det er efterhaanden blevet fremstillet saaledes og er blevet en staaende Udtryksmaade, at Valutakontoret er oprettet af Hensyn til Udlandet, af Hensyn til vore Afsætningsforhold. Jeg mener tværtimod, at Valutakontoret er et indre Anliggende, som hovedsageligt er beregnet paa at støtte og være til Fordel for visse Fagforenings- og Industriinteresser. Jeg mener, at Valutakontoret er et indrepolitisk Anliggende. Hvis Regeringspartierne vilde hente deres Argumenter og Bevisligheder fra Tilstande ude i den store Verden, tror jeg, det vilde bidrage til at give Restriktionspolitikken dens Banesaar; thi overalt i Verden har det vist sig, at netop Restriktionspolitikken skaber Vanskeligheder for at komme tilbage til Forhold, som, hvis jeg maa bruge det Udtryk, er normale, Forhold, der giver os Fordel af den Udvikling, vort Erhvervsliv er inde i, hvor Produktionskraftens Forøgelse naturligt skulde muliggøre, at Befolkningen kunde faa billigere Varer.

Naar det ærede Medlem Hr. Rager i Dag har prøvet paa at bevise, at Pristallene havde nærmet sig hinanden her i Landet, vil jeg gerne hertil føje, at den Tendens, Pristallene har til at nærme sig hinanden, er saa stærk i sig selv, at selv Valutakontoret ikke kan forhindre den. Det er min Tro, at denne Tilpasning vilde være opnaaet i langt højere Grad, hvis Valutakontoret ikke havde eksisteret. Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Rager fremkom med et Citat af sin Partifælle, det ærede

Medlem Hr. N. P. Andreasen, som konkluderede i, at Regeringspartierne vilde til at føre frisindet Politik. Jeg maa sige, det er heller ikke for tidligt, at Regeringspartierne begynder at føre Frihandels- og frisindet Politik, men det, der her er Tale om, er jo det modsatte. Man appellerer her til Frihandelens Folk ved at prøve paa at fremstille de Mennesker som en Slags nationale Forrædere, der ikke vil gaa med til at gennemføre den Politik, som er protektionistisk, og som er stik imod det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Mening.

Hvad angaar Betænkningen og de Ændringsforslag, der er stillet, er det saadan for min Gruppens Vedkommende, at det, vi interesserer os for, selvfølgelig kun kan være en Afvikling af Loven. Der har for mit Vedkommende været mange Lejligheder til at udtale mig i denne Sag om det principielle, og naar nu Partiet Venstre har stillet Ændringsforslag under I angaaende Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at dette Ændringsforslag er omtrent det samme, som Retsforbundet stillede i 1932. Vi mener, at den Tilstand indtil videre maa opretholdes, at Nationalbanken er fritaget for Indløsning af Sedler med Guld, og det kan kun glæde os, at Partiet Venstre nu er inde paa den samme Tanke. Det vilde egentlig stort set efter vor Opfattelse være Lov nok at have dette opretholdt, og vi kunde derfor have støttet Partiet Venstres Ændringsforslag under I, som i de 6 Paragraffer kun omfatter det, som vi i sin Tid har stillet Forslag om.

Hvad angaar Ændringsforlaget's Af-snit II, der angaar visse handelspolitiske Foranstaltninger, da er de første 5 Paragraffer, §§ 1—5, i Virkeligheden kun at betragte som en Slags Afvikling af Valutacentralen, og hvis ikke Partiet Venstre havde sat § 6 ind, vilde min Gruppe have stemt for Ændringsforlaget. Men over for det, man her har taget op til Behandling i § 6, Spørgsmaalet om paaviselig Dumping og alt det, vil jeg gerne minde om en Udtalelse af afdøde Professor Birck, som lød saadan: Al Tale om Dumping er Humbug, og alle Foranstaltninger mod Dumping er ogsaa Humbug.

Jeg tror, Professor Birck havde Ret heri. Dumping i den Betydning, man i al Almindelighed tillægger Ordet, eksisterer ikke. Den mellemrigske Handel finder kun Sted, naar man efterspørger Varer, man kan aldrig komme til at sende Varer ind i et Land, naar Forbrugerne ikke efterspørger disse Varer. At man fremstiller de Varer til den Pris, man kan, og ser sin Fordel ved at sende